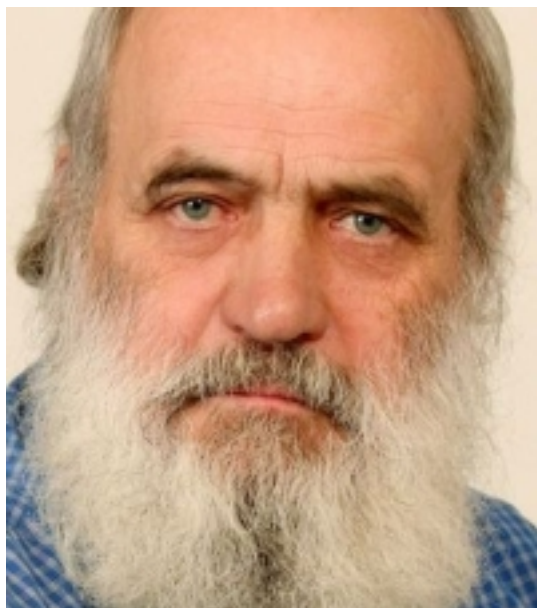

Echim Vancea s-a nascut la 19 octombrie 1951, in Nanesti, Maramures. Licentiat in Stiinte ale Comunicarii, este poet si director al Bibliotecii Municipale "Laurentiu Ulici" din Sighetul Marmatiei. Are in "portofoliu" 16 volume de versuri (cel mai recent este "portret restant, dupa o noapte alba", Editura Eikon, Cluj-Napoca, 2008). Este coautor la volumele: "Portret de grup cu Laurentiu Ulici" (marturii, evocari, amintiri; in colaborare cu Gheorghe Parja si Ioana Petreus, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2002) si "Umbra noastra, cuvantul.

Serile de Poezie Nichita Stanescu de la Desesti, 1979-2003" (antologie, in colaborare cu Gheorghe Parja, Editura Echim, Sighetul Marmatiei, 2003). I-au fost traduse si publicate poezii in limba maghiara, engleza, ucraineana, coreeana, spaniola.

- *Echim, cum se face ca, de mai bine de 20 de ani de cand ne cunoastem, ne-am intalnit de mult mai multe ori la Sighetul Marmatiei decat la Bucuresti? De ce cobori mai rar catre mine decat urc eu catre dumneata?*

- Pai... Pretenu' lu' tata, nu ti se pare normal ca-i de preferat a urca, nu a cobori? Apoi, pe o melodie la alegere, iti propun sa raspunzi d-ta versurilor: "Care frunza ptica jos/ Nu mai urca unde-o fost".

Mai departe, revenind cu picioarele pe pamant, nu ca pana acuma nu am fi fost, cred sincer ca, in cei peste 20 de ani de cand ne cunoastem, cum zici si d-ta, in nici un an Bucurestiul nu a fost o capitala adevarata a poeziei, asa cum a fost si mai este inca Sighetul Marmatiei. Si inca voi, "pretenii lu' tata", abia de aveti vreme sa va intalniti 2-3 zile aici la Sighetul Marmatiei, ca in

Bucuresti

... Nu in ultima instanta, sufletul meu "coboara" zilnic catre tine si cei dragi inimii tale, cat si spre cei din

bucuresti

(lasa-l cu acest mic "b"), fie ei de prin Pantelimon 113 bis sau de pe la Muzeul Literaturii Romane ori alte hogoacuri... literare.

- Prima mea intalnire cu Maramuresul dateaza din 1988. Tu te-ai nascut acolo (la Nanesti) - iti stii asadar "tara" de mai bine de 55 de ani. Poti face o comparatie intre Maramuresul copilariei tale si cel de acum?

- Imi da voie la o mica precizare. Imi stiu "tara" de 58 de ani (impliniti cu cateva zile in urma). Nanesti-ul a fost odinioara un fel stat in stat. Adica o fost "intestat" de "nemesi". Asta insemna ca daca un "porties" (sarantocul care platea birurile) se refugia in ocolul unui nemes acesta nu putea fi luat (arestat) de catanele imparatului (ale aluia de la Viena!). Ai citit "Nanesti"-ul lui Ioan Es. Pop. Din Nanesti-ul lui Pop nu ajungi nicaieri, ci doar... acolo unde vrei! Revenind, iti spun cu durere ca "Maramuresul copilariei mele" nu mai exista decat... in amintiri. Ulitele au devenit strazi. Taranul a devenit domn. Bunul-simt al maramureseanului, atat de apreciat odinioara, a devenit "o margareta de una sau trei stele". Astazi, daca ceri o ulcea cu apa esti indrumat, in cel mai bun caz, la birt. Totul se vinde si totul se cumpara! Dar Maramuresul meu de ieri si de astazi este si al d-tale! A trai "trei zile" timp de 20 de ani in Maramures insemna, totusi, o viata, putem spune! Imi este dor, tare dor astazi, de Maramuresul nostru de altadata! De moda veche fiind, port in si cu mine palpitul acestui spatiu tonic. Aici imi sunt toti "inaintasii", toti oameni ai pamantului, fie ei oameni obisnuiti sau scriitori. Toti mi s-au inmormantat aici veacuri de-a randul.

Continuare in <http://www.zf.ro>